

Razne vesti.

V Ljubljani, 15. junija 1903.

— («Pravnikov» izlet v Devin.) V nedeljo 28. junija priredi društvo »Pravnik« iz Ljubljane izlet v Devin in se sestane tu s slovenskimi in hrvatskimi pravniki iz tržaškega in goriškega okraja ter iz Istre k prijateljskemu shodu. Odbor vabi s tem vse pravniške kroge, tako člane kakor nečlane, k mnogoštevilni udeležbi. Izleta se udeleže tudi gospe izletnikov in njih družine. Ugled, ki jih uživajo po znani svoji prisrčnosti »Pravnikovi« izleti in pa krasno ob Adriji ležeči kraj Devin s slikovitim svojim, na visoki skali v morje pomaknjenim gradom so porok, da uspe tudi ta izlet, kakor vsi prejšnji društveni izleti. Ker je naslednji dan praznik, nudi se izletnikom prilika, združiti z izletom še obisk drugih obmorskih krajev. Na dan izleta obišejo izletniki zanimivi devinski grad, last

kneza Hohenlohe in pa bližnje morsko kopališče v Sesljanu (Sistiano). V Devinu samem je sestanek izletnikov na senčnatem vrtu restavracije gospoda Miroslava Plesa, ki pripravi skupni obed. Izletniki iz Ljubljane odidejo z jutranjim brzovlakom ob 5^h59 min. in dojdejo v Nabrežino ob 9^h03 min., kjer bo zajutrek. S poštnim vlakom se odpeljejo ob 10^h02 min. v četrto ure oddaljeno postajo Devin. Priporočljiv je pešizlet iz Nabrežine v Devin, oddaljen le 7 km. Proti Ljubljani se izletniki vrnejo lahko isti dan iz Devina ob 6^h28 min. zvečer, tako da pridejo v Ljubljano s prvim večernim brzovlakom ob 9^h45 min. Radi preskrbitve obeda se je prigrasiti do četrtega 25. junija zvečer. Priglase sprejemajo pisarne gg. odvetnikov dr. Danila Majarona v Ljubljani, dr. Edvarda Slavika v Trstu in dr. Dragotina Treo v Gorici. Izlet se izvrši ob vsakem vremenu. Na veselo svidenje!

— (Za vseučilišče, vzlasti za pravno fakulteto v Ljubljani) se je v najnovejšem času zopet oglasila slovenska javnost. Naučno ministerstvo je namreč izjavilo resen namen, da zaradi nemirov, pod katerimi trpe na vseučilišču v Inomostu paralelni pravoslovni tečaji v italijanskem jeziku, hoče za Italijane ustanoviti samostalno pravno fakulteto ali vsaj pravno akademijo izven Inomosta. Vsled tega sta se vršila na Dunaju in v Pragi shoda slovanskih vseučiliščnikov, ki sta protestovala proti ustanovitvi laške pravne fakultete v Primorju in zahtevala ustanovitev vseučilišča v Ljubljani. Občinski svet ljubljanski je v seji dne 10. t. m. sklenil vložiti peticijo do vlade, naj ustanovitev vseučilišča v Ljubljani prične čim prej s slovensko pravno fakulteto. Vzlasti potrebo te fakultete je utemeljeval predlagatelj g. dr. Majaron z govorom, na katerega se »Slov. Pravniki« ozre v prihodnji številki.

— (Odvetniška zbornica kranjska) je imela svoj redni občni zbor dne 29. majnika 1903 popoldne v pisarni predsednika g. dra. Majarona. Glasom zapisnika se je zborovanje vršilo tako-le:

Zbornični predsednik gospod dr. Majaron konstatuje ob $\frac{1}{4}$. uri sklepčnost ter otvori zborovanje. Pozdravlja navzoče člane ter se spominja smrti pokojnega člana gospoda dr. Bisiaka ter poživlja navzoče, da naj v znak sožalja vstanejo raz sedežev. Se zgodi. Konečno omenja predsednik, da se je zbornični odbor oficijelno poslovil od g. dra. pl. Schoeppla, ki se je odrekel advokaturi, in da je le-ta, zahvaljuje se na toliki pozornosti, zagotovil ohraniti svoje nekdanje kolege v najboljšem spominu. Se vzame v vednost. Zapisnikarjem se določi g. dr. Tekavčič. Nato se preide k dnevnemu redu:

1.) Podpredsednik g. dr. Papež prečita poročilo o poslovanju odbora v preteklem letu. — Isto se soglasno odobri.

2.) Dalje poroča podpredsednik g. dr. Papež o računu v preteklem letu, o proračunu za tekočo letno dobo in o letnem prispevku za zbornico. Račun in proračun se vzameta odobruje soglasno v vednost in istotako se soglasno določi letni zbornični prispevek za tekočo poslovno dobo 1903 na 10 K.

3.) Preide se k volitvi 2 odbornikov in jednega namestnika. Predsednik nominira za skrutinatorja gospoda dr. Kušarja in dr. Pirca. Oddanih je 14 glasov in sta zopet izvoljena za odbornika gospoda dr. Munda s 13 in dr. Tavčar tudi s 13 glasovi. Pri volitvi namestnika dobi od 13 oddanih glasov gospod dr. Vodušek 7, gospod dr. Kokalj 1 in gospod dr. Stor 5 glasov. Preide se torej k ožji volitvi. Oddanih je 11 glasov in je izvoljen gospod dr. Vodušek z večino 9 glasov, dočim ostane gospod dr. Stor z 2 glasoma v manjšini. Dva listka sta prazna. — Nato se vrši volitev 2 članov disciplinarnega sveta in njiju namestnikov. Oddanih 14 glasov. Izvolita se za redna člana disciplinarnega sveta gospoda dr. Štempihar in dr. Triller, kojih vsakrteri je dobil po 14 glasov. Za namestnika izvolita se g. dr. Schegula s 13 in g. dr. Jamšek tudi s 13 glasovi.

• 4.) Odbornik gosp. dr. Krisper prečita poročilo odbora odvetniške zbornice kranjske zastran uvedbe odvetniške talarja ter predlaga konečno naslednji odgovor na justično ministrstvo: »Občni zbor odvetniške zbornice kranjske, ki se je vršil dne 29. maja 1903, sklenil je odgovoriti na dopis visokega c. kr. justičnega ministrstva z dne 9. oktobra 1902 št. 187 sledeče: a) Odvetniška zbornica kranjska rada priznava intencije visokega justičnega ministrstva, izražene v namenu uvesti uradno nošo za odvetnike. b) Odvetniška zbornica izjavlja, da sedanje stališče, ki se priznava odvetnikom pri sodiščih, nikakor ne odgovarja onemu privilegiranemu stališču, katerega zunanji izraz sta talar in biret. c) Odvetniška zbornica izreka upanje, da se v dohlednem času stališče odvetništva v Avstriji tako osnuje, da bode zamoglo sprejeti pravice in dolžnosti, zvezane z uradno nošo. d) Odvetniška zbornica si pridrži, ako bi se razmere v gornjem zmislu spremenile, da bo sama pri visokem c. kr. justičnem ministrstvu predlagala uvedbo uradne noše. Odvetniška zbornica za sedaj odklanja obligatorno uvedbo uradne noše.« — Ta predlog se sprejme brez debate soglasno.

5.) Zbornični predsednik g. dr. Majaron prečita dopis odvetniške zbornice moravske zastran centralnega glasila odvetnikov de pr. 25. aprila 1903 št. 120 ter predlaga v imenu odbora, naj zbornica izreče, da ne more proglasiti dnevnika »Neue Freie Presse« na Dunaju za oficijalno glasilo avstrijskega odvetništva, da pa nima ničesar proti temu, ako posamični člani dopisujejo v nameravano strokovno prilogo tega lista in razpravljajo o stanovskih vprašanjih. — Sprejeto brez debate soglasno.

6.) Pri točki »Eventualni nasveti« oglasil se k besedi g. dr. Krisper ter pravi: V zadnjih letih pripetili so se v neki pisarni slučajji, kateri zahtevajo, da se odvetništvo sploh izreče o tem, kaj misli o zasliševanju prič po odvetnikih. O tem ni prav nobenega dvoma, da je odvetnik opravičen in semtertja tudi primoran prič zaslišati in to posebno takrat, kadar lastna stranka ni bila navzoča pri kritičnem dogodku; potrebno pa je to celo takrat, kadar je bila stranka sicer pri dogodku navzoča, ko pa je bila stvar tako važna in osodepolna, da je treba vedeti položaj dokazov. Posebno potrebno je to na pr., če gre za ovadbo radi krive prisege, ker ako tam pričre odrečejo, se lahko pripeti, da lastna stranka pride pod obtožbo radi

obrekovanja, če je tudi to, kar ona trdi, abstraktna resnica, samo zaradi tega, ker nima dokazov. Ako se pa ta pravica odvetnikova, informirati se pri pričah, tako daleč razteguje, da se profesionalno in skoro pri vsaki pravdi vabijo priče v pisarno, da se to celo godi v malenkostnih slučajih na pr. radi razžaljenja časti vsled kake razžaljive besede, če se potem odvetnik ponuja sam za pričo, kako je stranka v njegovi pisarni govorila, — ali pa če se na pr. priča zasliši v zadnjem trenutku tik pred razpravo, ko je že ves dokazni material in vsa informacija gotova, — potem je pač reči, da to presega delokrog odvetnika in da to njegovemu ugledu ne koristi. Govornik s tem nikakor noče reči, da se je v slučajih, katere ima v mislih, vplivalo na priče, vendar pa misli, da tako profesionalno zasliševanje ne služi v korist integritete dokazov. V interesu odvetništva je torej, da se dokazni material ohrani kolikor mogoče neskaljen, in da se tudi glede zaslišanja prič varujejo gotove meje. Kazalo bi torej morebiti resolvirati, da odvetniku ni zabranjeno zasliševati priče, da pa mora odvetnik imeti za to vselej kak važen motiv, in da je to dopustitev presoditi po razmerah slučaja, da pa profesionalno zasliševanje prič v slučajih, ko nobena potreba ni izkazana, ne ugaja ugledu stanu. — Gosp. dr. Tavčar se v bistvu strinja z gospodom predgovornikom ter izraža svoje mnenje tako, da naj bi se sploh zabranilo odvetnikom, vabiti priče v pisarno. Po njegovem mnenju je absolutno disciplinaren prestop, ako odvetnik kliče v svojo pisarno tiste priče, na katere se nasprotnik sklicuje. On predlaga, da naj se zbornica izreče: *a)* da je odvetnikom sploh zabranjeno zaslišavati priče, na katere se sklicuje nasprotna stranka; *b)* da je dovoljeno priče svoje stranke zaslišavati le iz prav važnih razlogov, da se pa tudi to odsvetuje. — Gospod dr. Krisper vstraja pri svoji prvotni resoluciji, katero še nadalje utemeljuje. Konečno predlaga, naj se zbornica izreče v tem zmislu, da je odvetniku zabranjeno profesionalno zasliševanje prič, da pa je izjema dopustna iz posebno važnih razlogov. — Gospod dr. Tavčar umakne potem svoj predlog in se predlog g. dra. Krisperja potem, ko mu je zbornica priznala nujnost, sprejme soglasno.

Oglasi se še k besedi gospod dr. Kušar. On opozarja na sklep odvetniške zbornice bukovinske, kateri meri na to, da bi se priznala odvetniku zakonita zastavna pravica na stroških, katere ima njegova stranka terjati od nasprotne stranke. Dr. Kušar priporoča odboru, da naj prouči to vprašanje ter v ta namen stopi v zvezo z odborom bukovinske zbornice. — Sprejme se enoglasno.

Ker se nikdo več ne oglasi k besedi, zaključi predsednik zborovanje ob 5. uri popoldne.

»Slovenski Pravniki« izhaja 15. dne vsacega meseca in dobivajo ga člani društva »Pravniki« brezplačno; nečlanom pa stoji za vse leto 10 K, za pol leta 5 K.

Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani, Miklošičeva cesta št. 26; naroča se tudi pri O. Fischerju, knjigotržcu v Ljubljani, na Kongresnem trgu.